Faber, Aegidius: Speculum Exemplorum
Straßburg: Drucker des Iordanus <de Quedlinburgo>, 1. März 1490 Seite 311

Distinctio quinta

in ludis turpibꝫ tam notabiliter tonitruum occidisset. rñderunt amici. Et si extinctꝰ to/nitruo tñ ad dedicationẽ eccꝉie ꝑegrinꝰ cum alijs occurrisset. Permisit ergo pꝛ̄sbyter ꝛ si dolens vt ĩ atrio sit sepultꝰ. Et vide rectitu dinẽ diuini iudicij. Mane facto sepulcꝝ pa tens inuentũ est. ꝛ loculꝰ in quo iacuerat va cuus ꝛ eiectꝰ. Cadauer ꝟo vt optime credi potest sicut ꝛ eiꝰ brachiũ a demonibꝫ aspoꝛ/tatum. Nota ꝰ lectoꝛ qꝛ tali vindicta digni sunt. ꝛ si eis parcẽte deo talis casus semꝑ nõ puniat ꝗ turpibꝫ ludis ꝛ cantibꝫ sacra fideli um atria ꝛ eccꝉiam inhonoꝛãt.

CXXIX

Anno ab incarnatõe dñi. M.cc.xxxj. ꝑdi cante ĩ theutonia magistro Cõꝛado ꝯtra he reticos ꝛ felici moꝛte ꝑempto. Hereticus ꝗ dam seductꝰ a demonibꝫ frẽm quendã oꝛdi/nis ꝑdicatoꝝ ad heresim ĩuitabat. Quẽ cuꝫ videret instãtissime renitentẽ. dixit frĩ. Per/tinax valde es in fide tua. nec tamẽ ꝺ hac ni si ꝑ scripta quedã aliꝗd certiꝰ inspexisti Cre dere aũt si velles dictis meis xp̄m tibi ꝛ ma trem eiꝰ ac sanctos occulata fide mõstrareꝫ Mox ille illusionẽ demonũ suspicatus. vo lens tandẽ ꝓbare ꝗd esset. Nõ immerito in/quit tibi nũc crederẽ si ꝓmissa duceres ad ef fectum. Gauisus hereticus diẽ fratri statuit Frater ꝟo pixidẽ cũ sacramẽto coꝛꝑis chꝛi sti clam secũ sub cappa poꝛtauit. Duxit ꝰ fra trem hereticꝰ in specu cuiusdã montis ĩ am plum valde palatiũ qꝺ claritate mirabili re lucebat. Nec moꝛa. vt in inferioꝛẽ ꝑtem pa/latij ꝑuenerũt viderũt thꝛonos positos qua si ex auro purissimo. in ꝗbꝫ rex fulgoꝛe cho/rusco circũdatus erat ꝛ ex vtraqꝫ ꝑte sedilia ĩ ꝗbꝫ senioꝛes quasi patriarche vꝉ velut apo stoli residebãt. astãte maxima multitudie an geloꝝ. ꝛ hi oĩs luce siderea choꝛuscabãt vt nihil minꝰ ꝙ demones putarent. Hos mox vt vidit hereticꝰ cadẽs in faciẽ eiꝰ adoꝛauit Dictꝰ aũt frater immotꝰ stetit. ſꝫ tãto specta culo vehemẽter obstupuit. Et mox ad eum ꝯuersus hereticꝰ. Quare inꝗt filiũ dei intu/ens nõ adoꝛas. Pronꝰ accedẽs adoꝛa quem vides ꝛ ab oꝛe eiꝰ fidei nostre secreta suscipi es. Tũc frater accedẽs ꝓtinus extraxit pixi/dem ꝛ obtulit regine ĩ solio residẽti dicens. Si regina es mater xp̄i ecce filiꝰ tuꝰ. queꝫ si susceperis te matrẽ dei recognoscã. Cũ hac ꝓtinus voce totũ illud fantasticũ conciliuꝫ euanescit ꝛ annihilato fulgoꝛe tante tenebꝛe densuerunt vt vix frater cuꝫ ductoꝛe suo ad montis exitũ regredi potuerit. Cõuersus er go hereticus ad fidẽ redit. ꝛ mirã demonis astutiam stupefactus expauit

CXXX

Erat puella ꝗdã ĩ bꝛabãtie ꝑtibꝫ inter ꝓ/ceres generosa ꝗ in amoꝛẽ cuiusdã iuuenis ꝑ multos annos miro demonũ stimulabat insultu. Hec cũ mihi frequent lachꝛymis ĩ ꝯfessione diabolicas insidias aperiret cõsu lui vt summopꝑe caueret ne nutu aut ꝟbo iu ueni temptatiõis occasio ꝑberet. Et paruit illa diligent vt monui. Cũqꝫ adeo grauiter temptaret vt somni ꝛ cibi ꝑderet appetitum accidit nocte quadã vt tãto demonũ agita/retur ĩpulsu. ꝙ supꝑueniente auroꝛa surgere cogitaret ꝛ clã adire iuuenẽ ꝗ in vicinio ma nebat. Nec moꝛa. vbi surgẽs oculos aperu/it vidit xp̄m ꝗsi plagis recẽtibꝫ crucifixũ le/ni ſmone dicentẽ sibi lingua patria. Me di ligas ꝗ sum foꝛmosus. bonꝰ. dulcis. genero sus. Vñ ꝟsus. Dilige foꝛmosum dulcemqꝫ bonũ generosum. Hec vt dixit repẽte dispa ruit ꝛ puellã in oĩ pace ꝛ gaudio ꝛ grãꝝ actõ ne ab oĩ tẽptatõe liberrimã dereliꝗt

CXXXI

Simili ꝓpe modo cuidã militi ad cisterci ensem oꝛdinẽ transeũti xp̄s ĩ visione succur rit. Nã cũ ille grauissime a diabolo ad exitũ temptaret ꝛ de nocte ĩ noctẽ meditaret apo statare ꝑ fugã semel parato ad exitũ. ꝛ quasi cõmodioꝛẽ hoꝛã in lectulo ꝑstolanti ꝛ semi/uigilanti xp̄s apparuit ĩ foꝛma ꝑsonatissimi viri. Et cũ ab illo quereret ꝗd sic iacẽs hꝛ̄et mali rñdit ille. Doloꝛẽ coꝛdis habeo et ma/gnum defectũ debilitatꝭ ĩ membꝛis Cui do minꝰ grossum panẽ oꝛdeaceũ offerens dixit Surge ꝛ comede panẽ istũ. Quẽ ille turba tus intuitꝰ. quõ inꝗt panẽ istũ grossuꝫ come derẽ ꝗ panẽ similagineũ mãducare nõ pos sum. Tũc dñs detecto latere vulneri pecto/ris sanguĩe ꝛ sanie ꝓfluenti oꝛdeaceũ paneꝫ admouit. ꝛ tali ꝓfluuio madefactũ iubet co medere languescentẽ. Mox ille cuꝫ hoꝛroꝛe dissiliens Heu inꝗt quõ taliter pollutũ co/mederẽ quẽ impollutũ recusabã. Et domi/nus quasi minaci vultu innuens refutanti. Opoꝛtet inꝗt vt gustu saltẽ attẽptes ꝗd sa/piat panis iste Cũqꝫ ille diffugiũ nõ haberꝫ ꝛ susceptũ panẽ tremebũdus summis vix la bijs attigisset sensit ĩ pane suꝑ oẽm suauita/tem dulcedinẽ mirabilẽ. Quẽ bianti quidẽ

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-114/0311
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG